

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 24 stycznia 2020 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) we W. wniosła o zasądzenie od O. S. kwoty 14524,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 26 maja 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż pozwany zawarł umowę leasingu, na podstawie której oddała pozwanemu do używania samochód P. (...) na rej. ZS 367ES, na mocy której powódka zobowiązała się do nabycia i oddania pozwanemu ww. pojazdu do korzystania, zaś pozwany został zobowiązany do jego używania i zapłaty powódce-finansującemu, wynagrodzenia pieniężnego w uzgodnionych ratach. Powódka nabyła przedmiot leasingu, który przekazała pozwanemu.

Pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania, przy czym mimo skierowanych wezwań do zapłaty zaległych rat, pozwany nie spełnił roszczenia, wobec czego powódka wypowiedziała umowę leasingu, domagając się zwrotu przedmiotu umowy, co nastąpiło dnia 1 grudnia 2016 r. Powódka podała, że na dochodzoną należność składają się kwoty przyszłych rat leasingu pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszych spłat, zaległości z tytułu niezapłaconych faktur, koszty ubezpieczeń i wezwań, kwoty objęte notami odsetkowymi, a także koszt związany z odbiorem przedmiotu leasingu, koszt wyceny przedmiotu leasingu, koszt przygotowania do sprzedaży, pomniejszone o kwotę uzyskaną ze sprzedaży tj. o 20300 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 28 lutego 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziale Cywilnym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska pozwany zakwestionował roszczenie co do zasady jak i wysokości. Potwierdził zawarcie umowy z poprzednikiem prawnym powódką, jednak podniósł, że zgodnie z umową wpłacił kaucję, która nie została mu zwrócona i z której mogła zostać pokryta zaległość. Pozwany podniósł, że nie może ponosić odpowiedzialności za inne należności niż nieuiszczone raty leasingu i zaległość leasingową. Pozwany podniósł zarzut potrącenia kwoty stanowiącej różnicę między rzeczywistą wartością pojazdu, a ceną jego sprzedaży przez powódkę z zaległościami w zakresie rat leasingowych oraz roszczeniami dochodzonymi w niniejszym procesie.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2020 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Pozwany dodatkowo zgłosił zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem, a nadto niezgodności z zasadami współżycia społecznego.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 19 sierpnia 2015 roku O. S. zawarł z (...) spółką akcyjną 2 spółką komandytowo-akcyjną we (...) Bank spółką akcyjną w W. umowę leasingu operacyjnego nr (...) wraz z umową o korzystanie z platformy internetowej (...).PL. (...) umowy był zakup przez poprzednika prawnego powódki i oddanie do używania pozwanemu samochodowi ciężarowego marki P. (...) za wynagrodzeniem. W umowie określono wartość ofertową przedmiotu leasingu na kwotę 29900 zł netto. Umowa leasingu została zawarta na okres 72 miesięcy tj. do dnia 19 sierpnia 2021 r. W pkt I ust. 5 określono opłatę wstępną płatną w dniu zawarcia umowy. Kwota wykupu została ustalona kwotą 299 zł netto. Tytułem kaucji wstępnej na poczet zabezpieczenia zawarcia umowy pozwany wpłacił kwotę 1838,85 zł brutto.

W pkt I ust. 7 określono harmonogram opłat leasingowych, zgodnie z którym: opłaty nr 2-72 wynosiły 512,46 zł netto, a opłata nr 72, powiększona była o kaucję gwarancyjną w kwocie 367,77 zł. Terminy opłat leasingowych przypadły w

odstępach miesięcznych do 19 dnia każdego miesiąca począwszy od 19 września 2015 r., płatnych na wskazany numer rachunku bankowego.

Natomiast zgodnie z ogólnymi warunkami umowy leasingu, w § 12 dla potrzeb niniejszej umowy przez opłaty leasingowe rozumie się w szczególności: opłatę wstępną, miesięczne opłaty leasingowe, zryczałtowaną roczną opłatę za obsługę umowy, dodatkowe opłaty leasingowe, kaucję wstępną oraz kaucję gwarancyjną (§12 ust. 1).

Leasingobiorca był zobowiązany do terminowego uiszczania opłat leasingowych. Opłaty leasingowe płatne miały być na rachunek leasingodawcy za pośrednictwem rachunku bieżącego leasingobiorcy w (...) Banku S.A. z siedzibą w W., wskazanego w pkt. 8 umowy leasingu w terminach oraz w wysokości określonej w harmonogramie opłat leasingowych zawartym w umowie lub innym wprowadzonym do umowy w jego miejsce, a w przypadku dodatkowych opłat leasingowych nieuwzględnionych w harmonogramie, w terminie określonym na fakturze VAT lub notcie wystawionej przez leasingodawcę. Leasingobiorca zobowiązał się zapewnić w terminach, o których mowa powyżej, na wskazanym w umowie leasingu rachunku bieżącym, środki pieniężne w wysokości określonej w harmonogramie opłat, fakturze VAT lub notcie obciążeniowej, aby możliwe było ich terminowe przekazanie na rachunek leasingodawcy. Leasingobiorca zlecił i upoważnił (...) Bank S.A., w którym prowadzony jest rachunek bieżący, do jego obciążania w terminach i kwotach określonych powyżej i przekazywania ich na rachunek leasingodawcy. Jednocześnie leasingobiorca wyraził zgodę i upoważnił leasingodawcę do przekazania do (...) Bank SA. niniejszej umowy wraz z załącznikami, ich każdorazowej aktualizacji oraz do przekazywania do (...) Bank S.A. kopii faktur VAT i not obciążeniowych, innych dokumentów, z których wynika tytuł danej płatności lub informacji zawartych w ww. dokumentach za pośrednictwem komunikacji cyfrowej systemów informatycznych w celu terminowej realizacji dyspozycji przelewu środków pieniężnych na poczet opłat leasingowych i innych należności wynikających z umowy leasingu w terminach ich wymagalności. Wcześniej niż określone w harmonogramie wniesienie jakiejkolwiek opłaty leasingowej na rachunek leasingodawcy, traktowane było jako zabezpieczenie zapłaty przyszłej należności (kaucja zabezpieczająca). Leasingobiorca zobowiązany jest poinformować pisemnie leasingodawcę o każdym przypadku uniemożliwiającym mu uiszczanie opłat leasingowych i innych należności związanych z umową leasingu za pośrednictwem rachunku bieżącego leasingobiorcy wskazanego w pkt. 8 umowy niezależnie od przyczyny to uniemożliwiającej. Powyższe nie zwalniało jednak leasingobiorcy od konieczności terminowej zapłaty danej opłaty leasingowej lub innej należności wynikającej z umowy, która wówczas powinna być dokonana przez leasingobiorcę bezpośrednio na rachunek leasingodawcy. Jednocześnie leasingobiorca upoważnił (...) Bank S.A., w którym prowadzony jest rachunek bieżący, do przekazywania leasingodawcy informacji o każdym przypadku uniemożliwiającym realizację zlecenia przekazywania środków pieniężnych na rachunek leasingodawcy niezależnie od przyczyny to uniemożliwiającej i wraz z jej wskazaniem.

Z zastrzeżeniem postanowień ust. 4 poniżej, za wykonywanie czynności administracyjnych związanych z obsługą umowy leasingu oraz usług lub czynności dodatkowych wykonywanych na wniosek leasingobiorcy, leasingodawca pobierał od leasingobiorcy zryczałtowaną roczną opłatę za obsługę umowy za każdy rozpoczęty rok trwania umowy. Opłata ta wynosi 145 zł netto/rok, nie stanowił elementu ceny za przedmiot leasingu (wartości ofertowej), a jej wysokość nie zależała od wartości przedmiotu leasingu i miał charakter bezzwrotny, tzn. nie będzie podlegać zwrotowi lub zmniejszeniu także w przypadku nie wykonania w trakcie trwania umowy lub w danym roku żadnych czynności lub usług dodatkowych na wniosek leasingobiorcy (§12 ust. 3). Zryczałtowana roczna opłata za obsługę umowy, o której mowa w ust. 3 powyżej, nie obejmowała następujących zdarzeń lub czynności, za które leasingodawca pobiera opłaty wg następujących stawek:

A) opłaty za odstępstwa i opcje:

a) czynności świadczone w Wydziale Komunikacji (za wyjątkiem pierwszej rejestracji pojazdu) - opłata 149 zł powiększona o rzeczywiste koszty poniesione przez leasingodawcę,

B) opłaty windykacyjne:

e) wystawianie wezwań do zapłaty oraz windykacyjna obsługa umowy. Koszty te wynoszą:

- wystawienie pierwszego w danej umowie pisemnego wezwania do zapłaty, monitu upomnienia- do 49 zł netto,
- wystawienie pisemnego wezwania do zapłaty, monitu, upomnienia- do 99 zł netto,
- wystawienie ponownego pisemnego wezwania do zapłaty, monitu, upomnienia- do 129 zł netto,
- wyznaczenie dodatkowego ostatecznego terminu płatności/wznowienia umowy leasingu - 120% raty leasingowej netto, nie więcej niż 5000 zł netto,
- zmiana harmonogramu- rata balonowa 499 zł netto,
- opłata manipulacyjna - koszty windykacji - minimum 1500 zł netto,
- opłata manipulacyjna z tytułu przeprowadzenia wizyty terenowej pełnomocnika (...) leasing, w celu doprowadzenia do spłaty należności przeterminowanych - od 200 do 1000 zł netto.

Wszelkie płatności, dokonywane przez leasingobiorcę, leasingodawca mogły, w pierwszej kolejności być zaliczone na zaspokojenie należności ubocznych, a następnie opłat leasingowych - począwszy od najdawniej wymagalnej. W przypadku, gdy niniejsza umowa jest drugą lub kolejną umową leasingu zawartą z tym samym leasingobiorcą wpłaty dokonane przez leasingobiorcę zalicza się w pierwszej kolejności na poczet należności ubocznych (np. odsetek, opłat dodatkowych) naliczonych z tytułu tych umów, a następnie opłat leasingowych - począwszy od najdawniej wymagalnej. Wyłączona została możliwość dokonywania przez leasingobiorcę potrąceń wzajemnych wierzytelności, należnych mu od leasingodawcy z jakiegokolwiek tytułu (§12 ust. 5).

Wysokość opłat leasingowych była zmienna i mogła podlegać przeszacowaniu w pierwszym dniu każdego kwartału kalendarzowego w przypadku zmiany stawki WIBOR 3M w stosunku do stawki ostatnio obowiązującej, tj. stawki przyjętej do umowy leasingu albo wynikającej z ostatnio dokonanego przeszacowania. Przeszacowania mógł dokonać leasingodawca, o czym miał zawiadomić leasingobiorcę na piśmie, a zmienione opłaty miały zostać ujęte w wystawianych fakturach VAT. Zmiana opłat leasingowych następuje począwszy od drugiego miesiąca kwartału, po którym nastąpiła zmiana stawki WIBOR 3M i nie powoduje konieczności zawarcia aneksu do umowy leasingu (§12 ust. 6).

W § 24 ust. 1 umowy wskazano, iż powódka jako leasingodawca mogła wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym w przypadkach gdy:

- leasingobiorca dopuszczał się zwłoki w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych, **pomimo wyznaczenia na piśmie dodatkowego terminu zapłaty zaległości z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu (lit. a)**
- leasingobiorca, bez zgody leasingodawcy, odda przedmiot leasingu do używania osobie trzeciej,
- leasingobiorca, pomimo pisemnego upomnienia leasingodawcy, nie utrzymuje rzeczy w należyтым stanie lub uchyla się od ponoszenia ciężarów związanych z własnością lub posiadaniem rzeczy (w tym w szczególności związanych z jej ubezpieczeniem czy też ewentualnymi daninami publicznoprawnymi), lub korzysta z przedmiotu leasingu w sposób nie odpowiadający jego właściwościom lub przeznaczeniu, albo też nie usunie, dokonanych bez zgody Leasingodawcy, zmian w przedmiocie leasingu nie wynikających z jego przeznaczenia.
- leasingobiorca, pomimo wyznaczenia mu na piśmie przez leasingodawcę dodatkowego terminu z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym, nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w § 11 ust. 2,

- leasingobiorca stał się niewypłacalny albo wskutek okoliczności, za które ponosi on odpowiedzialność, zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań z umowy leasingu uległo znacznemu zmniejszeniu, w tym szczególności leasingobiorca znajdzie się w stanie likwidacji lub otworzy postępowanie układowe albo też po stronie leasingobiorcy zajdą przesłanki do ogłoszenia upadłości, likwidacji lub otwarcia postępowania układowego (§24 ust. 1).

W przypadku, gdy leasingodawca zawarł z leasingobiorcą dwie lub więcej umów leasingu i leasingobiorca dopuszcza się zwłoki w zapłacie opłat leasingowych do którejkolwiek z tych umów, leasingodawcy przysługuje prawo do wezwania leasingobiorcy do bezwarunkowego uregulowania zaległości w terminie oznaczonym w pisemnym wezwaniu, pod rygorem wypowiedzenia wszystkich lub niektórych umów leasingu ze skutkiem natychmiastowym, przed terminem ich zakończenia (§24 ust. 2).

W przypadkach wymienionych w ust. 1 oraz ust. 2, leasingodawca może, przed rozwiązaniem umowy leasingu, dodatkowo wezwać leasingobiorcę do zwrotu przedmiotu leasingu. Postanowienia §27 poniżej stosuje się odpowiednio (§24 ust. 3).

W przypadku rozwiązania umowy w trybie określonym w ust. 1 lub ust. 2, wpłacone opłaty leasingowe nie miały podlegać zwrotowi. Leasingobiorca, niezależnie od obowiązku zapłaty zaległych opłat i innych należności wymagalnych w okresie obowiązywania umowy, w terminie 14 dni od dnia nadania na ostatni wskazany przez leasingobiorcę adres, z zastrzeżeniem zapisów § 28 oraz § 29 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu, pisemnego rozliczenia rozwiązanej umowy, zobowiązany był do zapłaty na rzecz Leasingodawcy odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy. Wysokość odszkodowania miała być wyliczona jako suma wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) oraz kaucji gwarancyjnej, powiększona o poniesione przez L. wszelkie koszty windykacji (w tym koszty wyceny i sprzedaży przedmiotu leasingu), a następnie pomniejszona o wartość przedmiotu leasingu, tj. kwotę (cenę netto), jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu, lub w przypadku jego leasingu, o wartość netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu, pod warunkiem, że sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcie kolejnej umowy leasingu na ten przedmiot nastąpiło przed upływem 30 dnia od dnia rozwiązania umowy. W przypadku, gdy sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcie kolejnej umowy leasingu nie nastąpi w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania umowy, leasingobiorca zastrzegał sobie możliwość określenia powyżej wskazanego zobowiązania leasingobiorcy poprzez uwzględnienie wartości z wyceny przedmiotu leasingu określonej przez powołanego przez leasingodawcę rzeczoznawcę, z zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy uzyskana w terminie późniejszym, kwota ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub stanowiący podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu będzie niższa niż kwota z wyceny leasingobiorca pokrywa brakującą różnicę. Do obliczenia dyskonta, o którym mowa powyżej, stosowana będzie obowiązująca w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego miesiąc rozwiązania umowy, stopa jednomiesięczna WIBOR, z zastrzeżeniem, iż kwota odszkodowania nie może być niższa niż pozostały do spłaty kapitał. W przypadkach niedokonania przez leasingobiorcę zwrotu przedmiotu zgodnie z postanowieniami umowy, rozliczenie wynikających z niej zobowiązań pieniężnych dokonane będzie bez uwzględnienia wartości przedmiotu leasingu, a w przypadku późniejszego odzyskania przedmiotu leasingu przez leasingodawcę dokonana zostanie korekta rozliczenia (§24 ust. 4).

Strony mogły rozwiązać umowę przed terminem jej zakończenia. Rozwiązanie następuje na wniosek leasingobiorcy i za zgodą leasingodawcy; na warunkach uzgodnionych przez strony. W przypadku braku odmiennych uzgodnień stron, do rozliczenia stosuje się odpowiednio zasady określone w § 24 ust.4 (§ 25).

Kaucja gwarancyjna płatna w wysokości oraz w terminie określonym w harmonogramie opłat leasingowych przeznaczona była w pierwszej kolejności na pokrycie ewentualnych kosztów i strat leasingodawcy z tytułu niniejszej umowy, w szczególności określonych w § 27, a następnie, zaliczana jest na poczet ceny sprzedaży oraz innych należności zgodnie z postanowieniami ust. 2 i 3 poniżej. Leasingodawca był uprawniony ponadto do potrącania

z kwoty kaucji gwarancyjnej innych należności niż wynikające z utraty lub uszkodzenia przedmiotu leasingu, pod warunkiem, że należności te pozostają w bezpośrednim związku z umową leasingu (§26 ust. 1).

Po zakończeniu umowy w terminie na jaki została zawarta, leasingobiorcy przysługiwało prawo do nabycia własności przedmiotu leasingu za cenę sprzedaży określoną w umowie jako kwota wykupu. Leasingobiorca zawierając umowę leasingu jednocześnie składał leasingodawcy ofertę zawarcia umowy sprzedaży przedmiotu leasingu za cenę ustaloną w sposób opisany w zdaniu poprzednim z terminem obowiązywania do 7 dni od dnia zakończenia umowy leasingu. Leasingodawca zobowiązał się przyjąć ofertę leasingobiorcy, pod warunkiem wcześniejszego wywiązywania się przez leasingobiorcę z wszelkich zobowiązań wynikających z umowy leasingu. Strony ustalają, że potwierdzeniem przyjęcia oferty leasingobiorcy będzie wystawienie przez leasingodawcę faktury dokumentującej dokonanie sprzedaży. Opisana wyżej oferta leasingobiorcy może być przez niego odwołana poprzez złożenie stosownego oświadczenia w formie pisemnej w każdym czasie, nie później jednak niż do dnia uiszczenia ceny sprzedaży. Na poczet ceny sprzedaży zostanie zaliczona niewykorzystana część kaucji gwarancyjnej. W przypadku, gdy leasingobiorca nie skorzysta z prawa do nabycia przedmiotu leasingu bądź to prawo, zgodnie z postanowieniami powyższymi, mu nie przysługuje, leasingodawca, z zastrzeżeniem ust. 3, może sprzedać przedmiot leasingu osobie trzeciej za cenę równą jego aktualnej wartości rynkowej określoną przez leasingodawcę. W przypadku sprzedaży przedmiotu leasingu osobie trzeciej, leasingodawca miał zwrócić leasingobiorcy kaucję gwarancyjną w takiej wysokości jaka odpowiada cenie uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu leasingu. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio. W przypadku, gdy leasingodawca nie zdoła sprzedać przedmiotu leasingu w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia umowy, wówczas ma prawo zatrzymać całą wpłaconą przez leasingobiorcę kaucję gwarancyjną tytułem odszkodowania za nadmierną utratę wartości przedmiotu leasingu (§26 ust. 2).

Leasingobiorca, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zakończenia umowy miał prawo wskazać na piśmie osobę trzecią, która nabędzie przedmiot leasingu od leasingodawcy za cenę równą jego aktualnej wartości rynkowej. W przypadku, gdy osoba trzecia wskazana przez leasingobiorcę nabędzie przedmiot leasingu w terminie i za cenę określoną przez leasingodawcę, a uzyskana ze sprzedaży cena będzie równa lub wyższa niż kwota wykupu określona w umowie, leasingodawca miał zwrócić leasingobiorcy całą kwotę wpłaconej kaucji gwarancyjnej. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio. Natomiast, gdy cena uzyskana ze sprzedaży przedmiotu leasingu osobie trzeciej wskazanej przez leasingobiorcę będzie niższa niż kwota wykupu określona w umowie, leasingodawca zwróci leasingobiorcy taką część kaucji gwarancyjnej, która odpowiada wartości ceny uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu leasingu. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio. Pozostałą część kaucji gwarancyjnej leasingodawca ma prawo zatrzymać tytułem odszkodowania za nadmierną utratę wartości przedmiotu leasingu (§26 ust. 3).

Każdorazowo sprzedaż przedmiotu leasingu leasingobiorcy oraz osobie trzeciej następuje z wyłączeniem odpowiedzialności leasingodawcy z tytułu rękojmi oraz na ryzyko własne leasingobiorcy lub osoby trzeciej (§26 ust. 4).

W przypadku, gdy leasingobiorca nie skorzystał z prawa do nabycia własności przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy lub gdy umowa zostanie wypowiedziana przed terminem jej zakończenia albo w inny sposób rozwiązana, zobowiązany był on, w terminie 3 dni od dnia wygaśnięcia lub rozwiązania umowy, zwrócić przedmiot leasingu, na własny koszt i ryzyko wraz ze wszystkimi dokumentami i kompletnym fabrycznym wyposażeniem, do siedziby leasingodawcy lub miejsca przez niego wskazanego, celem protokółarnego jego odbioru (§27 ust. 1). W razie opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu, leasingobiorca zobowiązany jest do uiszczenia z tego tytułu kary umownej w kwocie stanowiącej równowartość 0,1% ceny netto przedmiotu leasingu w przypadku pojazdów oraz 0,5 % ceny netto w przypadku innych niż pojazdy przedmiotów leasingu, za każdy dzień opóźnienia. Zastrzeżenie kary umownej nie ogranicza Leasingodawcy w prawie domagania się zapłaty odszkodowania do pełnej wysokości poniesionej z tego tytułu szkody (§27 ust. 2).

Przedmiot leasingu powinien być zwrócony w stanie technicznym odpowiadającym normalnemu zużyciu. W przypadku stwierdzenia jego uszkodzenia, nadmiernego zużycia lub też nie uzgodnionej z leasingodawcą albo niezgodnej z instrukcją wymiany podzespołów lub częścią odbiór przedmiotu leasingu nastąpi z udziałem

rzecznawcy. Wartość określonych w ten sposób szkód leasingodawcy, oraz koszty opinii rzeczoznawcy obciążać będą leasingobiorcę (§27 ust. 3).

W przypadku niezwrócenia przedmiotu leasingu w wyznaczonym przez leasingodawcę terminie, leasingobiorca upoważnił leasingodawcę do wejścia do pomieszczeń lub na teren nieruchomości leasingobiorcy celem przejęcia przedmiotu leasingu, również za pośrednictwem upoważnionych osób trzecich. Leasingobiorca zobowiązuje się również do pokrycia kosztów windykacji poniesionych w tym zakresie przez leasingodawcę (§27 ust. 4).

Niesporne, a nadto dowód:

- odpis z KRS powódki k.35-42,
- umowa przeniesienia własności przedsiębiorstwa k.44-47,
- wniosek o zawarcie umowy k.48-48 verte,
- umowa k.49-50
- wydruk KRS k. 42-51;
- OWUL z dnia 17.07.2015 r. k.51-53;
- OWUL O z dnia 21 czerwca 2016 roku k.54-56,
- tabela opłat k.57;
- przesłuchanie pozwanego k.112 verte-113 verte,

Poprzednik prawny powódki wydał pozwanemu przedmiot umowy. Następnie pozwany wynajął samochód innej spółce, która w istocie korzystała z tego samochodu. Pozwany nie uzyskał zgody leasingodawcy na wynajem tego pojazdu. Pozwany początkowo uiszczał raty leasingowe zgodnie z harmonogramem. Pozwany wypowiedział najemcy umowę najmu samochodu. Pozwany nie posiadał kluczyka do pojazdu. Wydał je najemcy. Spółka nie zwróciła pozwanemu samochodu po wypowiedzeniu najmu. Pozwany zgłosił to zdarzenie na policję. Policja nie pomogła pozwanemu odzyskać pojazdu. W związku z tym pozwany skontaktował się z powódką w celu uzyskania posiadania pojazdu przy pomocy powódki. Pozwany liczył na to, że windykatorzy powódki pomogą mu odzyskać samochód, gdyż mają swoje sposoby. Pozwany wskazał windykatorowi powódki adres w S., gdzie samochód mógł się znajdować. Był to adres, gdzie spółka wynajmowała lokal. Samochód był oklejony reklamami. (...) powódki ujawnił pojazd pod wskazanym przez pozwanego adresem. (...) powódki zabrał pojazd 1 grudnia 2016 roku. Dostał się do niego za pomocą dorabianego kluczyka. Pozwany nie został o tym powiadomiony i nie uczestniczył w odebraniu pojazdu. Dowiedział się o tym po fakcie. Powódka nie wydała pojazdu pozwanemu. Pozwany po zabraniu pojazdu przez windykatora powódki zaprzestał płacić rat leasingowych, począwszy od opłaty nr 17 za grudzień 2016 roku.

Dowód:

- potwierdzenie odbioru przedmiotu leasingu k.58,
- przesłuchanie pozwanego k.112 verte-113 verte.

Powódka wystawiła na pozwanego:

- dnia 28 września 2016 roku fakturę (...) nr (...) z tytułu opłaty nr 015 płatną do 2016-10-19 na kwotę 648 zł,
- dnia 31 października 2016 roku fakturę (...) nr (...) z tytułu opłaty nr 016 płatną do 2016-11-19 na kwotę 648 zł,
- dnia 28 listopada 2016 roku fakturę (...) nr (...) z tytułu opłaty nr 017 płatną do 2016-12-19 na kwotę 648 zł,

- dnia 29 grudnia 2016 roku fakturę (...) nr (...) z tytułu opłaty nr 018 płatną do 2017-01-19 na kwotę 648 zł,
- dnia 31 października 2016 roku (...), płatną do 2016-11-14 na kwotę 99 zł,
- w dniu 14 listopada 2016 roku (...), płatną do 2016-11-28 na kwotę 129 zł,
- w dniu 29 listopada 2016 roku (...), płatną do 2016-12-13 na kwotę 99 zł,
- w dniu 12 grudnia 2016 roku(...) płatną do 2016-12-26 na kwotę 129 zł,
- w dniu 29 grudnia 2016 roku (...), płatną do 2017-01-12 na kwotę 99 zł;
- w dniu 9 stycznia 2017 roku(...), płatną do 2017-01-23 na kwotę 129 zł,
- w dniu 9 stycznia 2017 roku (...) płatną do 2017-02-13, kwota 99,00 zł,

Dowód:

- faktury k.68-71,
- noty k.72-78.

W dniu 9 stycznia 2017 roku powódka sporządziła wezwanie skierowane do pozwanego o zapłatę kwoty 747 zł, w tym 99 zł tytułem wezwania oraz 648 zł tytułem opłaty nr 17, w terminie do dnia 23 stycznia 2017 roku, pod rygorem rozwiązania umowy leasingu w trybie natychmiastowym zgodnie z § 24 ust. 1 lit. a OWU Leasingu. Pozwany nie otrzymał przedmiotowego wezwania pod adresem ul. (...) w B.. Był to adres pozwanego do korespondencji z powódką. Nie zdarzyła się sytuacja, aby pozwany nie odebrał awizowanych do niego przesyłek.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.59 ;
- wydruk z 9.01.2017 r. k.60-60 verte,
- przesłuchanie pozwanego k.112 verte-113 verte.

W dniu 1 lutego 2017 roku powódka na podstawie § 24 ust. 1 lit. a OWU Leasingu pisemnie wypowiedziała ww. umowę leasingu wskazując na zwłokę w zapłacie opłat leasingowych, mimo wcześniejszego wyznaczenia na piśmie dodatkowego terminu do ich zapłaty. Rozwiązanie umowy miało skutek natychmiastowy. W wypowiedzeniu powódka wskazała, że wszelkie należności uiszczone od daty wystawienia wypowiedzenia powódka traktować będzie jako kaucje na zabezpieczenia kwot należnych z tytułu rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie leasingobiorcy.

Pozwany w dniu 2 lutego 2017 roku otrzymał ww. przesyłkę z wypowiedzeniem, która została skierowana do niego listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy k.61 wraz z pełnomocnictwem k.63 i potwierdzeniem odbioru k.62-62 verte i
- przesłuchanie pozwanego k.112 verte-113 verte.

W dniu 16 marca 2017 roku (...) Lider sp.zo.o. wystawiła na powódkę fakturę nr (...) z tytułu przeglądu pojazdów wg. umowy zgodnie ze specyfikacją.

Dowód:

- faktura k.83,

W dniu 23 marca 2017 roku powódka wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 24969 zł z tytułu sprzedaży (...) nr rej. (...).

Dowód:

- faktura k.79,

- historia przebiegu aukcji elektronicznej przedmiotu leasingu k.86.

W dniu 31 marca 2017 roku (...) s.c. w O. wystawiło na powódkę fakturę nr (...) na kwotę 4587,90 zł z tytułu wykonania wyceny pojazdów według załączonego wykazu, w tym 184,50 zł dot. pojazdu będącego przedmiotem umowy z pozwanym.

Dowód:

- faktura k.80 wraz z wykazem k. 80 verte,

W dniu 5 stycznia 2017 roku (...) -A sp. z o.o. wystawiła na powódkę fakturę nr (...) na kwotę 22213,10 zł z tytułu działań windykacyjnych do umów leasingowych zgodnie ze specyfikacją, w tym 1205,40 zł tytułem wynagrodzenia za odbiór pojazdu do 3,5 ton, 2153,97 zł za transport pojazdu na trasie W. – S. – W. oraz 48 zł za parking.

Dowód:

- faktura k.81 wraz ze specyfikacją k.81 verte-82,

W dniu 10 marca 2017 roku rzeczoznawca P. N. wykonał na zlecenie powódki opinię nr (...) , w której oszacował wartość rynkową pojazdu P. (...) nr rej. (...) w dacie sporządzenia opinii na kwotę 13.800 zł.

Dowód:

- opinia k.84-85,

W dniu 11 maja 2017 roku powódka wystawiła notę obciążeniową nr 03/05/2017/ (...) na kwotę 11226,74 zł tytułem odszkodowania za rozwiązanie umowy, na które składało się suma przewidzianych w umowie a niespłaconych opłat leasingowych oraz innych kosztów w tym wynagrodzenia firmy windykacyjnej, kosztów wyceny, transportu, parkingu i przygotowania do sprzedaży. Wezwaniem do zapłaty z dnia 11 maja 2017 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 14524,74 zł.

Dowód:

- nota obciążeniowa k.65 verte,

- wezwanie do zapłaty k.65,

Z dniem 24 października 2017 r. stroną w/w umowy stał się Powód - (...) Spółka Akcyjna 3 Spółka komandytowo-akcyjna, co nastąpiło w związku z przeniesieniem własności przedsiębiorstwa (...) w drodze aportu na rzecz Spółki powodowej.

Dowód:

- odpis z KRS powódki k.35-42,

- umowa przeniesienia własności przedsiębiorstwa k.44-47,

Wezwaniem do zapłaty z dnia 26 listopada 2018 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 14524,74 zł tytułem spłaty zadłużenia z umowy leasingu nr (...) wyznaczając termin do zapłaty do dnia 10 grudnia 2018 roku.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.66,

- zestawienie wpłat k.67.

Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron oraz dowody z dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.). Pozwany cofnął przy tym zawnioskowany dowód z opinii biegłego sądowego. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Wbrew stanowisku powoda jak w piśmie procesowym z dnia 12 listopada 2020 r. (k. 109v) wydruk wysłanej korespondencji - z 9.01.2017 r. (k.60-60 verte), który miał dowodzić o wysłaniu do pozwanego przesyłki z wezwaniem do zapłaty, nie miał mocy dokumentu urzędowego (art. 244 k.p.c.) w myśl przytoczonych przez pełnomocnika powoda przepisów Prawa pocztowego. Nie wiadomo w szczególności, czy i kiedy wezwanie skierowane do pozwanego ujęte pod (...) istotnie zostało wysłane pozwanemu listem zwykłym lub poleconym; czy i który z numerów kodów nalepionych na wydruku odnosi się do tej korespondencji, zwłaszcza że nie jest możliwe po upływie blisko 4 lat śledzenie losów przesyłki poleconej w wyszukiwarce internetowej Poczty Polskiej, na co zresztą zwrócił uwagę pełnomocnik pozwanego; wreszcie, nie wiadomo również, czy rzeczywiście przesyłka została przez operatora pocztowego wysłana, gdyż brak jest na złożonym wydruku stempla operatora pocztowego z datownikiem. Zwraca uwagę, że wypowiedzenie umowy z dnia 1 lutego 2017 roku zostało wysłane listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, czego pozwany nie kwestionował. Z doświadczenia procesowego wiadomo natomiast, że strona przedstawia wydruk tzw. monitoringu przesyłek, w sytuacji gdy przesyłka polecona zostaje nadana bez zwrotnego potwierdzenia odbioru. Powódka takiego dowodu nie złożyła. Sąd natomiast w całości uznał zeznania pozwanego. Pozwany zeznawał bowiem również o faktach niekorzystnych dla siebie, mianowicie, że wynajął pojazd będący przedmiotem umowy z poprzednikiem powódki bez uprzedniej zgody leasingodawcy, co mogło stanowić dodatkową przesłankę rozwiązania z nim umowy. Dowód z przesłuchania pozwanego koresponduje z pozostałymi dokumentami oraz ustaloną chronologią zdarzeń. Sąd oceniono zeznania pozwanego jako szczerze i prawdziwe, a w szczególności, że pozwany nie otrzymał wezwania z dnia 9.01.2017 r., ani też nie było sytuacji, aby nie podjął awizowanej korespondencji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Podstawę prawną zgłoszonego w pozwie żądania zapłaty należności stanowią przepisy dotyczące umowy leasingu tj. art. 709¹ k.c. i n. oraz postanowienia umowy leasingu poprzednika powódki z pozwanym. Legitymacja czynna powódki nie była kwestionowana przez pozwanego, a dodatkowo wynikała z dokumentów przytoczonych w pozwie i kolejnych pismach.

Fakt zawarcia przedmiotowej umowy i jej treść nie były sporne między stronami. Strony różniły się w ocenie skuteczności wypowiedzenia umowy leasingu, a w konsekwencji czy zaistniały podstawy faktyczne do zgłoszenia roszczeń dochodzonych pozwem.

Chybiony okazał się przy tym zarzut pozwanego przedawnienia roszczenia. Roszczenia wynikające z umowy leasingu, związane zawsze z prowadzeniem działalności gospodarczej, przedawniają się na zasadach ogólnych (art. 118 in fine k.c.) tj. z upływem lat trzech. W tym zakresie sąd podziela wywody pełnomocnika powódki, zaprezentowane w piśmie z dnia 12 listopada 2020 roku (k. 109 – 109 v akt sprawy), również na kanwie przepisów przejściowych wobec nowelizacji k.c. z dniem 9 lipca 2018 roku. Przyjmuje je za własne bez potrzeby ich powielania w tym miejscu.

Analiza całokształtu materiału dowodowego w powiązaniu z ustaloną chronologią zdarzeń wskazuje natomiast, że zarzut pozwanego dotyczący niewyznaczenia pozwanemu dodatkowego terminu, o którym mowa w § 24 ust.

1 lit. a OWUL, okazał się uzasadniony. Również zgodnie z art. 709[13] § 2 k.c. jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym. Pozwany nie kwestionował, że począwszy od grudnia 2016 roku zaprzestał uiszczania rat leasingowych. Uzasadniał to okolicznością, że nie korzystał z pojazdu będącego przedmiotem umowy, który nie został mu przekazany w posiadanie po odzyskaniu pojazdu od byłego najemcy za pośrednictwem windykatora powódki. W świetle natomiast powołanego postanowienia umowy i przepisu k.c. wypowiedzenie umowy w trybie natychmiastowym poprzedzone musiało być pisemnym wyznaczeniem przez leasingodawcę dodatkowego terminu do zapłacenia zaległości z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w tym trybie. Powódka w niniejszym procesie nie wykazała w myśl art. 6 k.c., że przed dokonaniem wypowiedzenia doręczyła pozwanemu wezwanie do zapłaty datowane na 9 stycznia 2017 roku wraz z wyznaczonym dodatkowym terminem do zapłaty zaległości w opłatach leasingowych pod rygorem wypowiedzenia umowy w tym trybie. Okoliczność, że umowa została wypowiedziana na piśmie przez upoważnione w tym zakresie osoby działające w imieniu leasingodawcy, a ponadto wypowiedzenie zostało skutecznie doręczone pozwanemu w dniu 2 lutego 2017 roku, nie sanuje braku uprzedniego wezwania do zapłaty wraz z wyznaczeniem dodatkowego terminu. Wyznaczony przez finansującego, na piśmie, odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości jest warunkiem skutecznego wypowiedzenia umowy leasingu. Zwraca uwagę, że przyczyną rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym nie było oddanie przez pozwanego samochodu do korzystania innemu podmiotowi, a zaległość w racie leasingowej za grudzień 2016 roku (opłata nr 17). Przy czym zgodnie z ustalonym stanem faktycznym to pozwany zwrócił się do powódki o pomoc w odzyskaniu leasingowanego pojazdu, który nie został mu zwrócony przez najemcę. Pojazd został ostatecznie ujawniony przez windykatora powódki pod wskazanym przez pozwanego adresem, odebrany bez udziału pozwanego przy użyciu dorobionych kluczyków. Mimo to nie został następnie pozwanemu zwrócony. Logicznie przy tym zeznał pozwany, że przyczyną zaprzestania płatności opłat począwszy od grudnia 2016 był brak możliwości korzystania z pojazdu, który posiadał poprzednik powódki. Oraz że gdyby otrzymał wezwanie do uiszczenia zaległej raty w relatywnie niewielkiej kwocie, w stosunku do roszczeń dochodzonych pozwem, to ostatecznie zaległą opłatę by uiszczył, aby uniknąć wypowiedzenia.

Wobec nieskuteczności wypowiedzenia dokonanego przez powódkę (jej poprzednika) niezasadne okazały się zatem dochodzone przez powódkę przyszłe raty leasingowe pomniejszone o dyskonto. Podobnie nie zasługiwało na uwzględnienie roszczenie z tytułu zaległych rat leasingowych, skoro ustalono, że pozwany zaprzestał uiszczania rat od grudnia 2016 roku, kiedy to pozwany nie używał i nie mógł już używać pojazdu, gdyż od 1 grudnia 2016 roku samochód był w posiadaniu powódki. Co istotne to powódka zobowiązana była zgodnie z postanowieniami umowy oraz treścią art. 709¹ k.c. oddać pojazd pozwanemu jako korzystającemu do używania przez czas oznaczony. Powódka pojazdu po dacie 1 grudnia 2016 roku nie wydała pozwanemu z powrotem do używania.

W konsekwencji niezasadne było także roszczenie w zakresie faktury i noty za obsługę w zakresie kosztów ubezpieczenia i wezwań. Podobnie nie zasługiwało na uwzględnienie roszczenie tytułem kosztów za czynności windykacyjne w zakresie odbioru przedmiotu leasingu. Zwraca uwagę, że powódka jest niekonsekwentna w zakresie obowiązku zapłaty przez pozwanego za czynności windykacyjne. Początkowo powódka w pozwie wskazywała, że pozwany nie zwrócił przedmiotu leasingu dobrowolnie, co wymagało poniesienia kosztu w związku z odbiorem przez profesjonalną firmę. A następnie (k. 110), że „pozwany zwrócił przedmiot leasingu dobrowolnie (...)”. Skoro jak twierdzi powódka „pozwany sam zdecydował się oddać powodowi przedmiot leasingu w trakcie trwania umowy”, to nie było tytułu do obciążenia pozwanego kosztami związanymi z windykacją. Natomiast w świetle ustalonego stanu faktycznego pozwany zwrócił się o pomoc do powódki w odzyskaniu pojazdu – wobec bezskutecznych działań Policji.

Konsekwencją nieskutecznego wypowiedzenia umowy było niezasadne obciążanie pozwanego kwotą 184,50 tytułem wynagrodzenia rzeczoznawcy za wycenę pojazdu, która ujawniła jego stan po odebraniu pojazdu. W takiej sytuacji wycena była zbędna. Podobnie jak dochodzona pozwem kwota za przygotowanie przedmiotu leasingu do sprzedaży.

W ocenie Sądu pomniejszenie sumy wskazanych w pozwie kwot o kwotę 20.300 zł, za którą faktycznie udało się sprzedać przedmiotowy pojazd na wolnym rynku (sprzedaż odbyła się w trybie aukcji), wobec bezskuteczności wypowiedzenia, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Z tych względów powództwo, w tym żądanie w zakresie odsetek, oddalono w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. Na poniesione przez pozwanego koszty, który wygrał proces, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika 3600 zł, zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł .

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3.(...)

3. (...)